

L'estiu de cop

Flors seques que em parlen ?soc de lectures òbvies? de l'amor que no

Eva Armisén

La vinya verge del pati de casa era un desert i ara és una selva. No n'he vist els primers brots, ni les abelles que s'hi passegen de març a juny. Les roses del roser que em vaig regalar un Sant Jordi s'han cansat d'esperar i m'han rebut ben moixes. Flors seques que em parlen -soc de lectures òbvies- de l'amor que no.

M'he saltat el flirteig amb el mar, aquell començar a intimar amb timidesa. Dijous m'hi vaig submergir però sense gosar nedar-hi, em calia anar més a poc a poc. Divendres vaig enviar els preliminars a fer punyetes i ja em vaig deixar estimar sencera.

Tinc una jaqueta d'entretemps morta de fàstic, unes ganes folles de tancar el parèntesi i una nostàlgia estranya de l'època en què potser s'acabava el món.

No sé si sabré apamar l'estiu, aquest any sense primavera.

Eva Piquer

